

La política no és el crim organitzat

written by Pau Miserachs | 7 de novembre de 2020

La justícia es considera, en democràcia, que és l'expressió de la societat que necessita solucions als problemes de la vida diària. La justícia pot ser una utopia en una societat malalta o que legisla per justificar i defensar espais de poder.

La justícia està avui en discussió perquè travessa una crisi per trobar el seu paper, si merament aplicant les lleis que li donen o creant-les, creant dret d'acord amb els principis de l'equitat i la ponderació.

Què fer amb la justícia? Com organitzar-la? Com relacionar la justícia amb el món social i la política? Són preguntes que necessiten resposta, davant la pèrdua de credibilitat del sistema judicial espanyol.

Els jutges han de definir si són més que les lleis que protegeixen l'individu, com a persona, i els seus drets. La justícia, dissenyada el segle XIX, que encara practiquem ha de passar a l'era tecnològica amb plenitud, humanitzant la justícia i posant fre als nous delictes.

La justícia ha de ser de la societat, no de l'Estat, ha de ser realista, comprensible i o imprevisible i font de descontentament. Però també cal alleugerar la càrrega dels tribunals amb mitjans de reducció de conflictes.

El poder judicial no ha de tenir dependència política, perquè el jutge ha de treballar aplicant la llei justa, però d'acord amb el dret no amb l'impuls polític del moment. La regla és i ha de ser la imparcialitat. La justícia ha de practicar, en una democràcia, els principis de mínima intervenció i de respecte a la igualtat de drets dels ciutadans.

La justícia ha de fer seva la utilització dels principis generals del dret per la resolució dels litigis que és el que correspon a un poble civilitzat, corregint els errors del sistema, mostrant vitalitat social.

Importa en justícia més la força de la raó que la de les idees, perquè el problema resideix en la relació entre el dret amb les idees objectives. L'ideal de justícia, d'aquesta manera, té molt a veure amb l'ordre social sempre canviant, que no ha d'estar en oposició permanent, car la justícia no ha de ser un instrument d'abolició de les llibertats ni el manteniment de certs privilegis.

És d'aquesta manera, en el dret i la seva evolució, on trobarem les regles i el codi del nou ordre social, que no pot ser mai considerat com una col·lecció de preceptes separats dels criteris de justícia.